

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 3 czerwca 2016r.,
sprawy **K. B.**,
skazanego z art. 280 § 1 k.k. i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 8 października 2015r., sygn. akt VIII Ka [...],
utrzymującego z mocy wyrok Sądu Rejonowego w B.
z dnia 24 marca 2015r., sygn. akt XV K [...],

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. A., Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa i 80/100) zł, zawierającą 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji z urzędu;**
- 3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 8 października 2015r. utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 marca 2015r., którym K. B. został skazany za czyny z art. 280 § 1 k.k. w zb.

z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W kasacji zarzucił rażące i mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie następujących przepisów:

1. art. 453 § 2 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 k.p.k. przez nieodczytanie przez Sąd Okręgowy na rozprawie apelacyjnej, a przez to niepoddanie merytorycznej analizie w granicach zaskarżenia treści pisma oskarżonego stanowiącego jego (nieprzyjętą z racji złożenia po terminie) osobistą apelację zawierającą okoliczności wskazujące na nieprawidłowość wyroku Sądu pierwszej instancji i pozostawienie poza polem rozważań faktu domagania przez oskarżonego odnalezienia i wyświetlenia zapisu monitoringowego z miejsca rozboju jako dowodu mającego wskazywać na niezasadność skazania za ten czyn;
2. art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. w wyniku braku należytego rozważenia zarzutów apelacyjnych w odniesieniu do wskazywanej w środku odwoławczym obrazy art. 410 i 424 § 1 k.p.k.;
3. art. 7 i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. na skutek dowolnego uznania przez Sąd Okręgowy za właściwą, pełną i trafną analizy materiału dowodowego dokonanej przez Sąd Rejonowy w sytuacji, gdy wobec zaistniałych nieprawidłowości w ocenie materiału dowodowego pierwszoinstancyjne orzeczenie winno być uchylone, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz skazanego z urzędu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w B. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego K. B. była bezzasadna w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W odniesieniu do pierwszego zarzutu kluczowym jest fakt, że wspomniana przez obrońcę osobista apelacja oskarżonego nie została przyjęta z uwagi na niedochowanie terminu zawitego. W takiej sytuacji nieracjonalnym było czynienie

Sądowi odwoławczemu zarzutu, że nie uwzględnił zawartego tam wniosku oskarżonego. Przecież byłoby to równoważne z merytorycznym rozpoznaniem środka odwoławczego, co w zaistniałych realiach procesowych byłoby niedopuszczalne. Zarówno oskarżony, jak i jego obrońca, uczestnicząc w rozprawie apelacyjnej nie skorzystali w jej toku z uprawnienia nadanego przez przepis art. 453 § 2 k.p.k. i nie złożyli analogicznego wniosku dowodowego, a jedynie w takiej sytuacji wystąpiłby po stronie Sądu *ad quem* obowiązek jego rozpoznania. Opisana zatem przez skarżącego sytuacja w żadnej mierze nie stanowiła obrazy wymienionych w punkcie pierwszym przepisów postępowania.

Zarzut mający wykazać nierzetelność kontroli instancyjnej również należało ocenić w sposób wskazany na wstępie. Nie znalazła potwierdzenia w zaprezentowanych przez Sąd odwoławczych pisemnych motywach teza o nienależytym rozważeniu zgłaszanych przez obrońcę w apelacji rozbieżności w materiale dowodowym (zeznania pokrzywdzonej J. N. i świadka G. K.), które miałyby zostać pominięte przez Sąd *a quo*. Wystarczy sięgnąć do lektury uzasadnienia orzeczenia Sądu drugiej instancji zawartego na str. 5 i następnych, by przekonać się, że zastrzeżenia co do pierwszoinstancyjnej oceny tychże dowodów zostały dogłębnie przeanalizowane. Sąd odwoławczy w sposób skrupulatny odniósł się w tej części wywodów do poszczególnych wybiórczo przytoczonych przez apelującego fragmentów zeznań obu świadków, wykazując niezasadność argumentacji zawartej w środku odwoławczym i wykluczając prezentowaną przez skazanego wersję zdarzenia, zgodnie z którą pokrzywdzona dobrowolnie sprzedała mu telefon.

Nie odmawiając skarżącemu prawa do wyrażania dezaprobaty dla stanowiska przyjętego wobec zarzutów apelacyjnych, wskazać jednoznacznie należało, że nie stwarzała ona podstawy do zarzucania naruszenia przytoczonych w punkcie drugim kasacji przepisów.

Oczywistą konsekwencją zaprezentowanych przez Sąd drugiej instancji zapatrywań było uznanie zaskarżonego orzeczenia za prawidłowe i wydanie jednego z orzeczeń przewidzianych w art. 437 § 1 k.p.k., utrzymującego w mocy zaskarżony wyrok. Nie mógł zatem Sąd *ad quem* dopuścić się obrazy przepisu zawierającego katalog orzeczeń, jakie winny zapaść w postępowaniu apelacyjnym.

Naruszenie § 2 art. 437 k.p.k. mogłoby wchodzić w grę zaś jedynie wówczas, gdyby stwierdzono mankamenty kontrolowanego orzeczenia i mimo to utrzymano go w mocy, co przecież *in concreto* miejsca nie miało.

Implikacją przedstawionej powyżej oceny zarzutów kasacyjnych, przy niestwierdzeniu okoliczności wymienionych w art. 536 k.p.k., było uznanie nadzwyczajnego środka zaskarżenia za oczywiście bezzasadny.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. skazany został zwolniony od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. Zgodnie natomiast z wnioskiem zawartym w kasacji zasądzono na mocy obowiązujących przepisów od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy skazanego koszty obrony z urzędu K. B. w postępowaniu kasacyjnym.